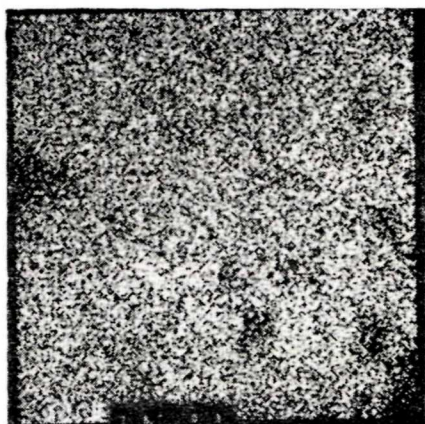

Obr. 8. Distribúcia Sb K α
Fig. 8. Distribution Sb K α

zrazeniny. Štruktúrne leptanie s KOH zodpovedá výsledku plošnej analýzy na rtg mikroanalýzátore (obr. 3, 6). Distribúcia Fe nezodpovedá distribúcii Sb. Zvýšené koncentrácie Fe tvoria zhľuky (obr. 3), zatiaľ čo distribúcia Sb a podobne aj S je viac-menej rovnomerná v celom zrne (obr. 2, 4, 7, 8). Miesta so zvýšenou koncentráciou Fe zodpovedajú berthieritu, ostatné antimonitu. Antimón sa zistil aj na rtg mikroanalýzátore. Mikroskopicky sme zistili veľmi drobné inklúzie vysokoodrazného anizotropného minerálu, ktoré môžu zodpovedať rýdzemu Sb. Gudmundit sme zistili vo forme rozláma-

ného zrna vo vzorke V-6. Kryštalický agregát tvoria drobné alotriomorfne obmedzené izometrické zrná. Zriedkavé a veľmi drobné sú zrná berthieritu. V odrazenom svetle je gudmundit biely a s ružovým nádychom. Má vysokú odraznosť a viditeľný dvojodraz, ktorý sa prejavuje aj zmenou ružovobieleho farebného odtieňa. Anizotropia je silná a s výrazným sivohnedým farebným efektom. Mikroskopickú diagnostiku potvrdila kvalitatívna rtg mikroanalýza (Sb, Fe, S). V asociácii s gudmunditom sme zistili pyrotín.

Záver

Sb-sufidy, resp. iné rudné minerály, sa už vo veporiku zistili v oblasti Čierneho Baloga — Brotova (Hvoždara et al., 1979) a Cu-sufidy v oblasti hrončockého granitu opísal M. Chovan (1973). Známy je aj zvýšený obsah Sb a Bi v spektrálnych analýzach šlichov a výskyt sekundárnych Bi-minerálov v oblasti Veľkej Prostrednej doliny (Chovan, 1971).

Vzhľadom na veľké rozšírenie scheelitu a rumelky, ktoré sa zistili regionálnym šlichovaním veporického kryštalínika (Hvoždara, 1980), možno výskyt Sb-sulfidov z hľadiska predpokladanej existencie pôvodnej stratiformnej Sb—W—Hg formácie v zmysle A. Mauchera (1976) a jej prípadnej mobilizácie do žilnej formy pokladať za dôležitý.

Katedra mineralógie a kryštalografie
PFUK Bratislava

ZO ŽIVOTA SPOLOČNOSTI

Igor Rojkovič: **Uránové zrudnenie v perme severného gemerika** (Bratislava 23. 4. 1981)

Uránová mineralizácia sa vyskytuje na viacerých lokalitách permu severného gemerika. Na ložisku Novoveská Huta vystupuje významnejšie uránové zrudnenie v dvoch polohách. Horniny dávnejšie známej prvej rudnej polohy sú reprezentované psefitickými a psamitickými horninami s prímiesou vulkanoklastického materiálu rhyolitového vulkanizmu vystupujúceho v tesnom podloží tejto polohy. Hlavným rudným minerálom zrudnenia je smolinec a molybdenit, ktoré sprevádza chalkopyrit, pyrit, brannerit a galenit.

Zrudnené horniny spodnej rudnej polohy (150—200 m v podloží vrchnej) tvoria silne premenené horniny s charakterom kremeňovo-sericitických bridlíc. Typickými minerálmi zrudnenia v tejto polohe sú brannerit, apatit a smolinec sprevádzané karbonátmi, turmalínom, pyritom, chalkopyritom a galenitom. Charakteristické sú vyššie koncentrácie apatitu, a to najmä vo vrchnej časti spodnej rudnej polohy v centrálnej a východnej časti ložiska. Menej významná mineralizácia vystupuje v rhyolitoch a v mednatých pieskovecoch.

Zrudnenie je polygenetické. Počas permu sa rudné prvky akumulovali exogénnymi procesmi pod vplyvom postvulkanickej hydrotermálnej činnosti. Ďalšia remobilizácia a koncentrácia zrudnenia nastala počas alpinskej orogenézy. Pôvod a vek zrudnenia potvrdzujú geochronologické údaje a izotopové zloženie prvkov.